

Beast Quest
පළමු
පොත

ADAM BLADE

LUNA - THE MOON WOLF

ලුනා හෙවත් චන්ද්‍රා අවතාරය

පරිවර්තනය

තත්කරණි සතරසිංහ

ADAM BLADE ගේ
LUNA - The Moon Wolf
කතාවේ සිංහල පරිවර්තනය

ලුනා හෙවත් චෘක අචන්ද්‍රය

ADAM BLADE ගේ

LUNA - The Moon Wolf

කතාවේ සිංහල පරිවර්තනය

ලුනා හෙවත් චෘත අවතාරය

පරිවර්තනය

තත්සරණී සතරසිංහ

නිපුන් පොත්

36 බී 2/1,

සොයිසා පුර,

මොරටුව.

ආරම්භය

මරීනාට ඛනවුණු හඬක් ඇසුණා. ඒ ස්තෝවි.

ඇය පොරවාගෙන සිටි පොරවනය ඉවත් කර ඇඳෙන් බැස සෙමින් ජනේලය අසලට ගියා. අහස බැස යන හිරු රැස් දහරින් නැහැවී තැඹිලි පැහැයක් ගෙන තිබූ අතර ස්තෝවි ගෙවත්තේ මියෙකු දඩයම් කරන ආකාරය ඇයට දක්නට ලැබුණා.

ගිම්හානයේ මෙවැනි දිගු සන්ධ්‍යා කාලවල මරීනාට කවදත් නිදිමතක් පැමිණියේ නැහැ. "මටත් ස්තෝවි එක්ක එළියේ ඉන්න තිබුණානම්..." ඇය සිතුවා.

ඇය පඩිපෙළ අසලට ගොස් පහත මාලයට එබී බැලුවා. මුළුතැන්ගෙයි වසා තිබූ දොරට පිටුපසින් ඇයගේ දෙමාපියන් සෙමින් කතා බහේ යෙදෙන හඬ ඇයට ඇසුණා.

ඔවුන් ඉහළ මහලට පැමිණෙන්නට පෙර ඇයට පිටත විනෝද විමට පැයක පමණ කාලයක් තිබෙනවා. ස්නෝඩ් සමග ගෙවත්තේ දුටන්නට ඒ කාලය ප්‍රමාණවත්.

ඇය ශබ්ද නොනැගෙන සේ පඩිපෙළ බැස පිටුපස දොර අසලට ගියා. දොර විවර කරගෙන පිටතට වත් ඇයගේ පාවහන් රහිත දෙපා තෙත තණගොල්ලේ දැවටුණා. ඇය ගෙවත්ත හරහා ඇයගේ සුරතල් බකමුණා වෙත දිව ගියා. ඇය පැමිණෙන අන්දම දුටු ස්නෝඩ් ඇයව පිළිගන්නට මෙන් හඬ නැගුවා.

"හලෝ..." මරීනා කතා කළා. ඇය ඔහුට වහන්තට හමු අත එසෙවුවා. නමුත් ස්නෝඩ් සිටියේ ක්‍රීඩාශීලී ලෙසින්. ඔහු ඇය වෙතින් ඉවතට ඉහිල ගොස් වත්ත හරහා ඉහිල ගියා.

මරීනා සිනාසෙමින් ඔහු පසුපස දිව ගියා. ඔහු ඒ වන විටත් හිරු සැඟව යමින් සිටි ස්මිතිජය දිස් වන නැගෙනහිර පැත්තට ඉහිල ගියා. තැඹිලි පැහැති අහස රෝස පැහැයක් ගනිමින් තිබුණා.

"ස්නෝඩ්..." ඇය කතා කළා. "ස්නෝඩ්... ආපසු එන්න."

ඔහු ඉහිල යමින් සිටියේ ඇවන්ටියාවේ නැගෙනහිර පැත්තට වෙන්නට තහනම් කලාපය වෙත් වන සේ බැඳ ඇති ගල් තාප්පය දෙසට. ඇය බලා සිටියදීම ඔහු තාප්පයට ඉහළින් ඉහිල ගියා. අනතුරුව ඔහු අතුරුදහන් වුණා.

මරීනාගේ ගමනේ වේගය අඩාල වුණා. ඇය දැන් කරන්නේ කුමක්ද...? තහනම් කලාපයට ඇතුළු නොවන ලෙසට ඇයගේ දෙමව්පියන් ඇයට නිතරම අනතුරු අඟවා තිබුණා. ස්නෝඩ් ආපසු පැමිණෙනතුරු ඇය බලා සිටියා.

එක්වරම ඇයට ඇතිත් කෙඳිරියක් ඇසුණා. ස්තෝත්‍රීට කරදරයක්.

මර්තා තාප්පය අසලට දිව ගොස් තාප්පය දිගේ ඉහළට නගින්නට පටන් ගත්තා. ගල්වලින් බැඳ තිබූ තාප්පයේ ඇති තරම් සිදුරු තිබුණා. පියාගේ වත්තේ ඇපල් ගස්වලට නැගීමෙන් ලද පුරුද්ද නිසාම ඇයට එය අපහසු වුණේ නැහැ.

ඇය තාප්පයේ එහා පසට පැත්තා.

ඇය ඉදිරියෙන් තිබුණේ විශාල වනාන්තරයක්. බැස යන හිරු කිරණ ගස් මත පතිතව ගස් රතු පැහැයෙන් දිස් වූයේ රුධිරයෙන් ආවරණය වී ඇති ලෙසින්. ඇය තමා අසලම ඇති ගසේ කඳ මත අත තැබුවා. එය තෙත් සහ ඇලෙනසුළු වුණා. අත ආපසු ගත් ඇයට දක්නට ලැබුණේ අතේ තැවරී ඇති රතු පැහැති ඝනකම් දියරයක්. ඇය තිගැස්මට පත්ව කෑ ගැසුවා.

"ස්තෝති..." ඇයගේ කටහඬ වෙච්චමින් තිබුණා.
"ස්තෝති... ආපසු යමු."

එවිටම උස් හඬින් කෙරෙන උඩු බිරුමක් නැගුණු අතර ගස් අතරින් දැල්වෙන රතු පැහැ බෝල දෙකක් දිස් වුණා.

ඒ වනාන්තරයේ සිටින සුදු පැහැති ලොමින් වැසුණු සිරුරකින් යුක්ත විශාල වෘකයෙක්. වෘකයාගේ දෑස දැවෙන ගල් අඟුරු මෙන් දිලිසුණා. උගේ කැරකුණු දෙතොල් අතරින් කහ පාට උල් දත් දෙපළ දිස් වුණා. දැවෙන දෑස මරීතා වෙතම යොමු කරගෙන පිටුපස පාදවලින් සිටගත් වෘකයා නැවතත් උඩු බිරුවා. මෘගයාගේ කර පැහැ නියපොතු පිහි තල මෙන් තියුණු බව මරීතාට පෙනුණා.

හිරු ක්ෂිතිජයේ සැඟවී යමින් තිබුණා. අහස අන්ධකාර නිල් පැහැයකට හැරී තිබූ අතර සුදු පැහැ පුන් සඳ වනාන්තරයට ඉහළින් පායා එමින් තිබුණා.

මරීතා පස්සෙන් පස්සට ගියේ ආපසු හැරී දුටන්නට බියෙන්. වෘකයා ඇය වෙත කඩා පතිද...?

සඳ නැගෙන්නට නැගෙන්නට වෘකයා සුදුමැලි පැහැ වෙන්නට පටන් ගත්තා. ගස් අතරින් දැන් වෘක සිරුර මරීතාට දිස් වෙනවා. ඇයගේ සතුරාගේ ස්වරූපය වෙනස් වන ආකාරය ඇයට දක්නට ලැබුණා.

"අවතාරයක් වගේ." ඇය මිමිණුවා.

ඉන්පසු වෘකයා සම්පූර්ණයෙන්ම නොපෙනී ගියා. වෘකයා ගෙන් ඉතිරිව තිබුණේ රාත්‍රී අන්ධකාරයේ දැල්වෙන රතු පැහැති දෑසක් පමණයි.

සීතල සුළඟක් තමා දෙසට තමා එන ආකාරය මරීතාට දැනුණා. වනාන්තරය දෙසින් අතු පතර බිඳෙන

ශබ්දයක් ද නැගෙන්නට වුණා.

ස්තෝව් තවත් හඬක් නැගුවා. හිස ඔසවා ඉහළ බැලූ මර්නාට ගස්වලට ඉහළින් පියඹා එන ස්තෝව්ව දක්නට ලැබුණා. ඔහු සිටියේ පණපිටින්. නමුත් ඇය බලා සිටියදීම ස්තෝව්ගේ පියඹා ඒම නතර වුණා. ඔහුගේ පියාපත් ඔහුගේ සිරුරටම ඇලෙන ආකාරය ඇය දුටුවා. ඔහු සිටියේ පියාඹමින් නොවේ. බිමට වැටෙමින්.

වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර ඔහු මර්නාගේ දෙපා අසල පතිත වුණා. ඔහුගේ පිහාටු ඉරි රුධිරයෙන් නැහැවී තිබුණා.

"ස්තෝව්..." ඇය කෑ ගසමින් තම මිතුරා අසල දණ ගසා ගත්තා.

ඇය ස්තෝත්‍රයේ බිඳී තිබූ සිරුර තම දෑතට ගත්තා. ඇය නැවත නැගිටින විට නරියෙක් ගස් අතරින් ඇය දෙස බලා සිටියා. නරියාට පසුපසින් සිටියේ මුගටියෙක්. එමෙන්ම තවත් නරියෙක්, කැලෑ බල්ලෙක් ද ඔවුන්ට එක්ව සිටියා. උතුස්සන් දෙදෙනෙක් අහසේ පියඹා ආවා. ඔවුන් සමග ස්තෝත්‍රීට වඩා විශාල බකමුණෙක් ද ඉහිල ආවා.

සත්තු වනයේ අද්දර නැවතුණා. ඉන්පසු එළිමහන හරහා සෙමින් සෙමින් ඉදිරියට පැමිණෙන්නට වුණා.

"මම දැන් මොකද කරන්නේ...?" මරිනා තමාටම මුමුණා ගත්තා.

තෙවන වතාවටත් අවතාර වෘක්කයාගේ උඩු බිරුම ඇයට ඇසුණා. ඒ මොහොතේම කැලෑ සත්තු ඇය වෙත කඩා පතින්නට පටන් ගත්තා.

ඇය හැරී දුවන්නට වුණා. කැලෑ බල්ලා ඇය වෙත පතින්නට උත්සහ කළත් ඇය තහනම් කලාපය වෙත් කරන තාප්පය දිගේ ඉහළට නැග එහා පැත්තට පැත්තා. බිහිසුණු වන සතුන්ගේ ශබ්ද පිටුපසින් ඇසෙද්දී මිය ගිය බකමුණාගේ සිරුර දැකින් තුරුලු කරගෙනම ඇය නිවස වෙත දිව ගියා.

නිවසට ඇතුළු වීමට පෙර ආපසු හැරී බැලූ ඇයට දක්නට ලැබුණේ තාප්පයට පසුපසින් එහා මෙහා යන අවතාර වෘක්කයාගේ රත් පැහැ දෑස යි. වෙවිලා ගිය ඇය නිවසට ඇතුළු වී දොර වසා අගුලු දමා ආපසු ඇඳට දිව ගියා.

ඇය නැවතත් කිසිම දිනක තහනම් කලාපයේ තාප්පය දිගේ ඉහළට නොනගින්නට සිතා ගත්තා. දැන් ඇයගේ හොඳම මිතුරාත් මිය ගියාත්...

01 දිග ගමනක්.

සිංහල සුළඟ හමා යඳ්දි දහර ගැසුණු, ප්‍රපාතාකාර මාර්ගය දිගේ ටොම් පහතට ගමන් කරමින් සිටියා. දිව එළියට දමා ගත් සිල්වර් ඔහු අසලින්ම සිටියා. ඔවුන්ට පිටුපසින් එල්ලනා ප්‍රවේසමෙන් ස්ටෝම්ව් පාර දිගේ රැගෙන ආවා.

පාරේ එක් පැත්තක වූයේ දැඩි ප්‍රපාතාකාරී බෑවුමක්. ටොම් පහතට නෙත් හෙලුවා.

"පරිස්සමින්..." ඔහු තෙපලුවා. "හෙමින් එන්න."

සිල්වර් කෙඳිරි ගාමින් ටොම්ගේ අත ලෙව් කෑවා.

"බය වෙන්න එපා." එල්ලනා කිව්වා. "අපිට අපේ බෙලි කඩාගන්න ඕන නැහැ නේද ස්ටෝම්...?" ඇය අශ්වයාට තට්ටු කළා. "අපි කොහොමද ලුනාව හඳුනා ගන්නේ...? ඒ මාගයා මොන වගේද කියලා කියන්න තරම්

වෙලාවක් මියාගේ තාත්තාට තිබුණේ නැහැනෙ.”

ඔවුන් රජුක් නම් යෝධ ගුහා අවතාරය පරාජය කිරීමෙන් පසුව වැලඳින් පැමිණ ඔවුන්ගේ ඊළඟ සංචාරය ගැන ඔවුන්ට අවශ්‍ය උපදෙස් ලබා දුන්නා. පියා දකින හැම වාරයකම වොම්ට දැනුණේ ආඩම්බරයක්. නපුරු මායාකරු වන මල්වෙල් ඔහුගේ යක්ෂ මායා බලයෙන් වැලඳින්ව අවතාරයක් බවට පත් කර තිබුණා. වොම් සහ එල්ලෙනා

ඔවුන්ගේ සංචාරය සාර්ථකව නිම කර ඇවත්ටියාවේ බලගතු මායා යන්ත්‍රයේ කැබලි සියල්ල එක් කර මල්වෙල්ගේ මායා බලය බිඳ දැමුවහොත් ටැලඩන්ට නැවතත් මිනිස් ස්වරූපයට පත් වෙන්නට පුළුවන්.

"මහේ චිත්තයේ පණ තියෙනකම් මම පරදින්නේ නැහැ. මොනතරම් න්‍යානක දේවල් ඔය වුණත් කමක් නැහැ." ටොම් සිතුවා.

"ලුනාව දවල් කාලෙදී විතරක් හමුවෙන්න කියලා එයා අපිට අනතුරු ඇඟවුවා නේද...?" ටොම් ඇසුවා. "සමහරවිට ඒක හෝඩුවාවක් වෙන්න ඇති."

ඔවුන් පාරේ එක් වංගුවකින් හැරුණු පසු ඔවුන්ට ඉදිරියෙන් ඇති තහනම් කලාපය දිස් වුණා. එය අළු පැහැති හිස් බිමක්. ටොම් වෙව්ලුවා. ඔහුගේ නෙත ගැටෙන මානයේ වූයේ මැරුණු ගස්, වියළි පොළොව සහ දුහුවිලි පිරුණු පර්වත පමණයි.

සිල්වර් කෙදිරි ගැවා.

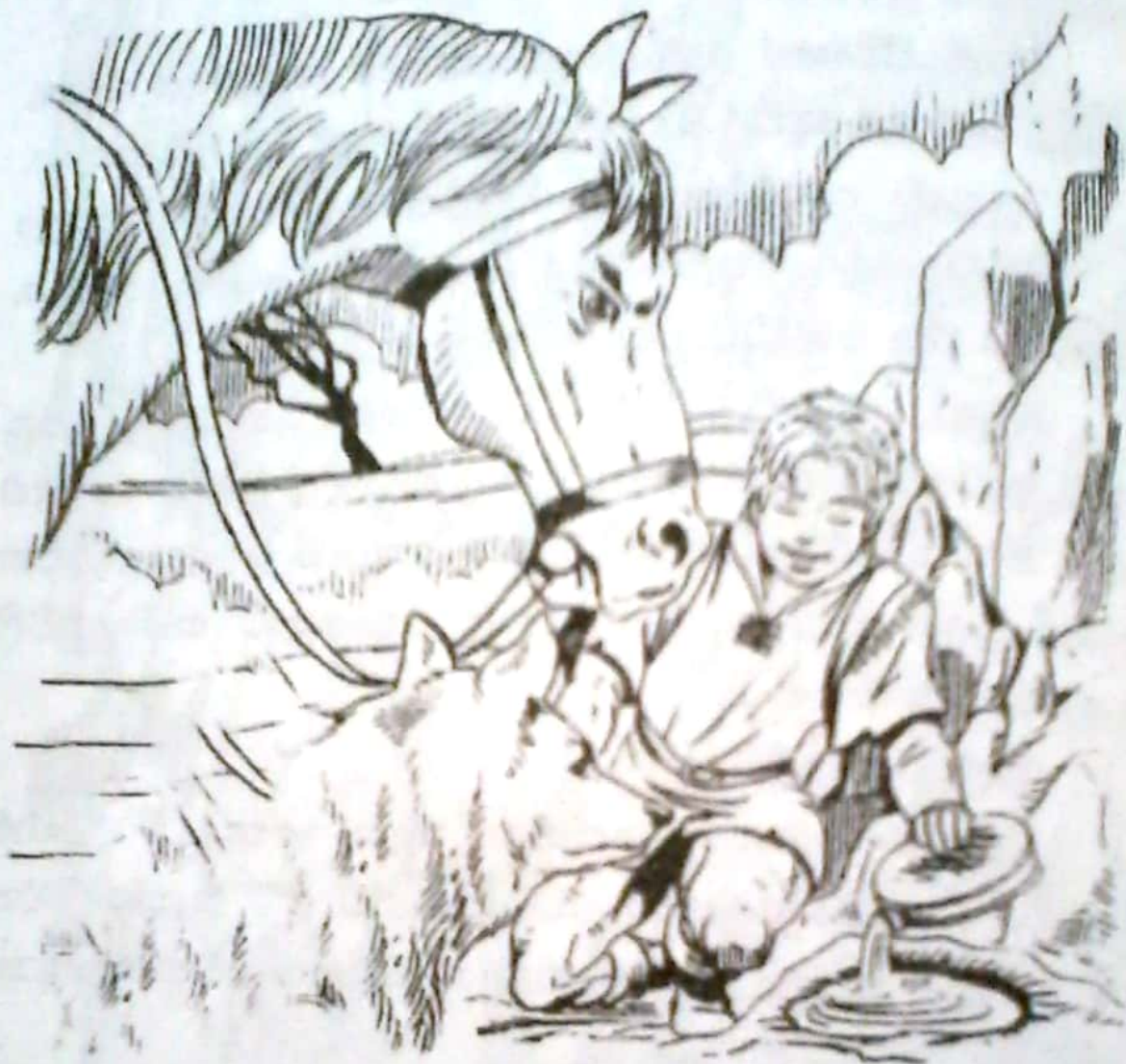
"කිසිම හොඳක් පේන්න නැහැ නේද...?" ටොම් විමසුවා. "හිටුගෝ රජතුමා රටවැසියන්ට මේ පැත්තට එන එකත් තහනම් කරලා තියෙන එක ගැන පුදුම වෙන්න දෙයක් නැහැ."

එල්ලේනා සිනාසුණා. "එයා ඒ ගැන කරදර වෙන්න ඕන නැහැ. මොනතරම් උවමනාවක් තිබුණත් කවුරුවත්ම මෙහෙට එන එකක් නැහැ."

"විනාඩියක් නතර වෙලා විවේක ගමු." ටොම් යෝජනා කළා.

උදේ වරුවම ගමන් කර තිබූ නිසා ඔවුන්ට මඳ විවේකයක් අවශ්‍ය වුණා. ස්ටෝම්ගේ සැදැලයේ තිබූ චතුර බෝතලය අතට ගත් ටොම් එය එල්ලේනා අතට දුන්නා.

ඇය දිය පානය කළ අතර ඉන්පසු ටොම් දිය පානය කළා. අනතුරුව ඔහු එහි වූ චතුරෙන් පර්වතයක වූ සිදුරක් පිරව්වා. සිල්වර සහ ස්ටෝම් සතුටින් දිය බොන්නට වුණා.

ටොම් තම දෑතම එසෙව්වා. "සිතියම..." ඔහු උස් හඬින් අණ කළා.

රිදී පැහැති හතරැස් තිරයක් ඔහු ඉදිරියේ හිස් අවකාශයේ දිග හැරුණා. ඔහු බලා සිටියදීම තිරය මත රේඛා සතිටුහන් වෙන්නට පටන් ගත්තා. ඔවුන් තරණය කළ මරණීය ශිඛරත්, පහළින් ඇති තහනම් කලාපයේ විශාල මිටියාවන් ටොම්ට දිස් වුණා. මිටියාවතේ පාමුලට වෙන්නට මරණීය වනාන්තරය නම් අන්ධකාරය වනයක් තිබුණා.

මරණීය චතෘත්තරය දිස් වූ කොටසේ තිරය මත රිදී බැහැ බලගතු මායා යන්ත්‍රයේ කුඩා කැබැල්ලක් දිලිසුණා. එය ලබා ගත් පසු ටොම් තමාගේ සංචාරය සම්පූර්ණ කරන්නට තවත් පියවරක් ළං වෙනවා. එනම් ඔහුගේ පියාට සම්පූර්ණ ජීවය සහ ශක්තිය ලබා දෙන්නට ඔහු තවත් පියවරකින් ළං වෙනවා... නමුත් ඒ හා සමගම තමාට රත්තරන් සන්නාහ ඇඳුමෙන් හිමි වන මායා බලයෙන් එක් බලයක් ද අහිමි වන බව ඔහු දැන සිටියා.

"ඒත් ඒකට හරියන්න ඔව් වූනිමත් නැග්ගත් ලැබෙනවානෙ." ටොම් සිතුවා.

"මේ බලන්න." ඔහු සිටේ සිතියමේ ඇති අන්ධකාර චතෘත්තරය දක්වමින්. "මේ තියෙන්නේ බලගතු මායා යන්ත්‍රයේ ඊළඟ කැල්ල."

එලේනා ඔහුගේ උරහිසට ඉහළින් එබී බැලුවා. ස්ටෝම් උදගෝයෙන් කෙදිරි ගැවා. සිල්වර් තිදුණු හඬින් බිරුවා.

ටොම් දැස අතින් ආවරණය කරගෙන මිටියාවන හරහා දැස් යොමු කළා. ඔහුට ඇත ඇති අන්ධකාර ගස් ගොන්නක් දිස් වුණා. ඔහු ඒ දෙසට අත දිගු කළා.

"අර තියෙන්නේ අන්ධකාර චතෘත්තරය වෙන්න මින." ඔහු කීව්වා. "අපි පරීක්ෂා කරලා බලමු."

ඔහු, ඔහුගේ මාමා විසින් ඔහුට ලබා දුන් මායා කොම්පාසුව සාක්කුවෙන් පිටතට ගත්තා. එම කොම්පාසුවේ ඉරණම සහ අනතුර ලෙස සටහන්ව තිබුණා. ඔහු කොම්පාසුව ඉදිරියට කර ඇල්ලුවා. එක්වරම කොම්පාසුවේ කටුව කැරකී එක් තැනක නතර වුණා.

ඉරණම

"ඒ ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ." ටොම් කීව්වා. "අපි යන්න ඕන ඒ පැත්තට."

"ගමන දුරයි." එල්ලේනා තෙපළුවා. "අපිට හෙට වෙනකම් එහෙට යන්න ලැබෙන එකක් නැහැ. අපි අද මේ කන්ද පහළට බහිමු."

ටොම් කොම්පාසුව නැවතත් තම සාක්කුවට ද ගත්තා.

"අපිට වැඩි වෙලාවක් ගන්න බැහැ." ඔහු කීව්වා. "මගේ තාත්තාගේ ජීවිතය අපි ආරක්ෂා කරන්න ඕන. අපි කන්ද පහළට වේගයෙන් යන්න පුළුවන් විදිගේ පාරක් හොයා ගමු."

"අපේ බෙල්ල කඩාගෙනද...?" එල්ලේනා ඇසුවා.

ඇය නිවැරදි යි. එක් සංචාරයකදී ආක්ටා නම් කඳුකර යෝධයා ටොම්ට ලබා දුන් පිහාටුවෙන් ඔහුගේ ජීවිතය නිතරම ආරක්ෂා වෙනවා. නමුත් අනිත් අයට මුහුණ දීමට සිදු වනු ඇත්තේ අනතුරකට.

ටොම් ප්‍රපාතාකාර බැවුම දෙස බැලුවේ කල්පනාවක ගැලෙමින්. එක්වරම ඔහු අපූරු අදහසක් සිතට පිවිසි තියායෙන් හඬක් පිට කළා.

"මම දන්නවා අපි කරන්න ඕන මොනවද කියලා." මිතුරන් වෙත හැරෙමින් ඔහු පැවසුවා.

02. හයානක බැස්මක්

“කොතනින්ද පහළට බහින්න තියෙන කෙටිම දුරක් තියෙන්නේ...”

ටොම් විමසුවා.

“අතැන.” එල්ලෙනා කිව්වා.

“හරි.” ටොම් පැවසුවා. “එහෙනම් එතැන තමයි මේ කන්දෙන් පහළට බහින ඉක්මන්ම පාර තියෙන්නේ...”

“කෙලින්ම පහළට බහින්න.” එල්ලෙනා ඇසුවේ සිතාවකින් මුහුණ සරසා ගනිමින්. “ඒත් කොහොමද ඒක කරන්නේ...”

“මියා ගාව ලණුවක් තියෙනවා නේද...” ටොම් ඇසුවා.

එල්ලෙනා තමා සතුව තිබූ ශක්තිමත් සිහින් ලණුවක් මුහුට දුන්නා. ටොම් අඩි පාරේ ගැට්ට දෙස හොඳින් බැලුවා.

"නියමයි... අපිට පුළුවන් ලණුවේ එක් කෙළවරක් මේ ගල වෙච්ඡේ ගැට ගන්න." "

එල්ලනා, ටොම් පෙන්නු ගල වටා ලණුවේ එක් කෙළවරක් ගැට ගැසුවා. ඇය ලණුව තදින් ඇඳ බලා ටොම් දෙස බලා හිස වැනුවා. ඔහු අඩි පාර අද්දරට ගොස් පහළ බැසුවා. බැවුම ප්‍රපාතාකාර එකක්. එහි පහළ ඇත කෙළවරේ කුඩා ඉරක් මෙන් අඩි පාරේ ඉතිරි කොටස දිස් වුණා.

"සත්තුන්ට මොකද කරන්නේ...?" ස්ටෝම් සහ සිල්වර් දෙස නෙත් හෙළු එල්ලනා විමසුවා.

"අපි නැත්නම් එයාලාට වේගෙන් යන්න පුළුවන්." ටොම් කිව්වා. "එයාලාට පුළුවන් පාර දිගේ ඇවිත් පහළදී අපිට හමු වෙන්න."

"ලණුව දිග ඇති කියලා ඔයාට විශ්වාස ද...?" එල්ලනා විමසුවා.

"ඒක හොයාගන්න තියෙන්නේ එක විදිහක් විතරයි." ටොම් ඇයට පැවසුවා. ඔහු ලණුව පර්වතයෙන් පහළට විසි කළා. ලණුව පහතට වැටෙන 'චුක්' ශබ්දය ඔවුන්ට ඇසුණා. පහත බැලූ ටොම්ට සහ එල්ලනාට දක්නට ලැබුණේ පහතට එල්ලී ඇති ලණුව යි.

"අපිට වෙන්නේ පුළුවන් තරම් දුරක් ලණුව දිගේ පහළට බැහැලා ඉතිරි ටික බිමට පතින්න." එල්ලනා පැවසුවා. "ලණුව දිග මදි වුණොත් ආපහු ලණුව දිගේ උඩට නගින්න නම් පුළුවන් වෙන එකක් නැහැ."

එල්ලනා නිවැරදි බව ටොම්ට වැටහුණා. නමුත් ඔහු පසුබැස්සේ නැහැ. "මම මුලින්ම යන්නම්." ඔහු තම මිතුරියට පැවසුවා.

ඔහු ලණුව අල්ලාගෙන හිමින් පහළට බැස්සා. ටොම්

කරන දේ වටහා ගන්නට උත්සහ දරමින් සිල්වර් ඔහු දෙස එබී බලාගෙන සිටියා.

වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර වොම් ලණුවේ එල්ලී පර්වත මුහුණත දිගේ පහළට බසිමින් සිටියා. ලණුවට කැපී දැන සුදු පැහැ වූ අතර ඔහු තම දණහිස්වලින් ද ලණුව අල්ලා ගත්තා. මේ අත්දමින් හෙමින් හෙමින් අත් මාරු කර ලණුව අල්ලා ගනිමින් ඔහු පහළට බසින්නට වුණා.

ඉහළ බැලූ සෑම මොහොතකම වොම්ට දක්නට ලැබුණේ පර්වත ගැටියෙන් පහළට එබී බලාගෙන සිටින එල්ලනා, ස්ටෝම් සහ සිල්වර් ව.

"ගැට්ටට ගොඩක් ළං වෙන්න එපා." ඔහු කීව්වා.

ඔහුගේ අත් සහ මස්පිඩු ඇඳුම් දෙන්නට වුණා. "මට පුළුවන් මේක කරන්න." ඔහු තමාටම කියා ගත්තා. අයිස් මෙන් සීතල සුළඟ හමා ගියේ ලණුව ඒ මේ අත පද්දමින්. විටෙක තමාට පර්වතය වෙතට ගසා ගෙන යන සෙයක් වොම්ට දැනුණා.

ඔහුගේ දෙකම්මුල්වල රුධිරය රත් වුණා. ඔහු සෙමින් ආශ්වාස කළා. ඒ රත්තරන් දම්වැලේ ශක්තිය හදවත වෙත

ලබා ගන්නට උත්සහ කරමින්.

මඳ වෙලාවකට පසු ටොම්ට නැවතත් පහළට බසින්නට බෙරයය ලැබුණා. ඔහු මුලින්ම දකුණු අතින් ලණුව අල්ලාගෙන පහළට බැස්සා. අනතුරුව වම් අතින් ලණුව අල්ලා ගත්තා. ඉන්පසු දැනම අත්හැර දණහිස්වලින් ලණුව අල්ලාගෙන බසින්නට වුණා. නැවතත් දකුණු අතින් ලණුව අල්ලා ගත්තා. මේ අන්දමට පහළට බසින විද්මය ඔහු සොයා ගත්තා.

"ඔයා දැන් ගොඩක් දුර ගිහින් ඉන්නේ ටොම්."
එල්ලා කෑ ගසා කීව්වා.

"ඔයාට ඒක කරන්න පුළුවන්."

ඔහු පහතට තෙත් යොමු කළා. ඔහුට පහළින් විශාල බැවුමක් තිබුණේ නැහැ. පහත තිබුණේ මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ගසක තරමේ උසක්. නමුත් ලණුව පොළොව මට්ටමට දිගු වුණේ නැහැ. ඒ ආසන්නයටවත් දිග තිබුණේ නැහැ.

දැන් ඔහු කුමක්ද කරන්නේ...?

පනිනවද...?

එක්වරම ටොම්ට ඔහුට පහතින් වූ ගලක් දැකිය හැකි වුණා. ඔහුට ඒ මතට පැන ගත හැකිවුණොත් මඳ විවේකයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්.

ඒ හැර ඔහුට කළ හැකි අත් යමක් තිබුණේ නැහැ.

ටොම් ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන ලණුව අත් හැරියා. ඔහු බිමට වැටෙන්නට පටන් ගත්තා. වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර ඔහුගේ පාද ගල මත ගැටුණා.

ගල මත මඳ වෙලාවක් සිටී ඔහු අනතුරුව ගලෙන් බිමට පැන්නා. ඔහු පොළොව මත පතිත වූයේ දැන සහ දසා තදින් බිම වදින ලෙසින්.

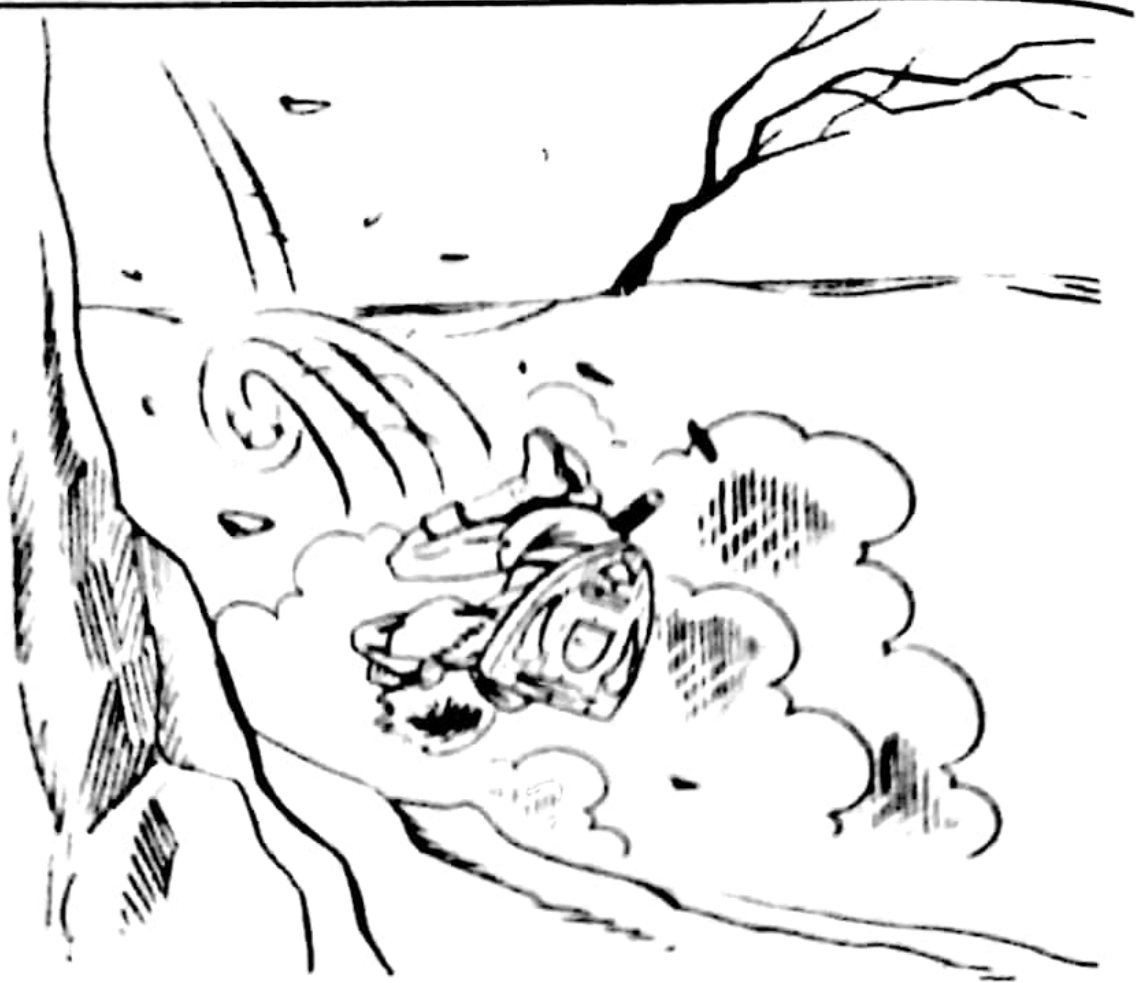
"වොම්... ඔයා හොඳින් ද...?" එල්ලනා විමසුවා. ඔහුට ඇයව පෙනුණේ ඉතා ඇතින් කුඩාවට.

බිම වැටී සිටී වොම් නැගිටුවා.

ඔහුට ද ඇය පෙනුණේ ඉතා කුඩාවට. එහෙත් ඔහු ඒ බවක් කිවේ නැහැ.

"මම හොඳින්..." ඔහු පෙරළා කෑ ගසා කිව්වා.

"දැන් ඔයාගේ වාරය."

එලේනා පහළට බසින්නට පටන් ගත්තා. ටොම් ඒ දෙස බලා සිටියා. ඇය ලණුවේ කෙළවරට පැමිණි පසු ඔහු කතා කළා. "පහළ ගලක් තියෙනවා හිටගන්න තරම් ලොකු. ඔයාට ඒක ජේනවද...?"

"ඔව්..." එලේනා කිව්වා.

ඇය ගල මත සිට ගත්තා. ගල මත සිට ගනිත්ම ඇයගේ දෙපා ලිස්සා ගොස් ඇය ගලෙන් බිමට පතිත වන අන්දම ටොම්ට පෙනුණා. ඔහු වහා ඇය අල්ලා ගන්නා අදහසින් ඉදිරියට පැත්තා. එලේනා ඔහු මත පතිත වී බිම ඇඳ වැටුණා. දෙදෙනාම පොළොව මත රෝල් වී ගියා. ඔවුන් යළි සිට ගත්තේ දුහුවිලෙන් නැහැවී නමුත් සිනාසෙමින්.

"ස්තූතියි." එලේනා කිව්වා.

අනතුරුව එල්ලෙනා සිල්වරට විසිල් කළා. විසිල් හඬ පැහැදිලි ලෙස නැගුණා. සිල්වරට නිතරම එම විසිල් හඬ හඳුනා ගන්නට පුළුවන්. ඔහු ලණුව ගැට ගසා ඇති ගල අසලට ගමන් කරන අන්දම වොම්ට දිස් වුණා. මඳ වෙලාවකට පසු ලණුව වොම් සහ එල්ලෙනා අසල බිම මත පතිත වුණා.

"මම එයාට උගන්නලා තියෙන්නේ ලණුවක් ලිහන විදිහ." එල්ලෙනා පැහැදිලි කළා. "ඒත් මම කවදාවත් හිතුවේ නැහැ ඒක ප්‍රයෝජනවත් වෙයි කියලා." ඇය ලණුව ඔතා ඊතල මල්ලේ තැන්පත් කළා.

මේ අතර ස්ටෝම් සහ සිල්වර නැති තරම් වේගයෙන් අඩි පාර දිගේ පහළට පැමිණෙමින් සිටියා. වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර වොම්ට සහ එල්ලෙනාට තමන් අසලට එන සතුන් දෙදෙනාව පෙනුණා.

"අපූරුයි." ස්ටෝම්ගේ ගෙලට තට්ටු කරමින් වොම් කිව්වා. එල්ලෙනා සිල්වරගේ හිස අත ගැවා.

"අපිට විවේක ගන්න වෙලාවක් නැහැ." ඇය තෙපළුවා. "අපි ගමන පටන් ගමු."

ඔවුන් ඉක්මනින්ම මිටියාවත කෙළවරට ළඟා වුණා. ඔහුන්ට මරණයේ වනන්තරය වඩා හොඳින් දිස් වුණා. එහි ළඟා වෙන්නට ඔවුන්ට දින භාගයක්වත් ගත වෙන එකක් නැහැ. ඇතිත් පෙනෙන තුරු මුදුන් දෙස බැලූ වොම් හිරි වැටුණා.

"අපි එතනට ළගයි එල්ලෙනා..." ඔහු පැවසුවා. "ලුනා අපි එතකම් බලාගෙන ඇති."

03. තහනම් මිටියාවතෙත්

මවුන් දුහුවිලි පිරුණු වියළි මිටියාවත මතින් ඇවිද යන්නට වුණා. බොහෝ දුරක් ගමන් කළ ද මරණයේ වනාන්තරයට ළඟා වෙන්නට ඔවුන්ට හැකි වූයේ නැහැ. ටොම්ට දැනුණේ වෙහෙසකර බවක් මෙන්ම මෝඩ වූ සෙයක්. ඔහුගේ පාද රිදුම් දුන්නා. ඔහු එල්ලෙනා වෙත නෙත් හෙළුවා. ඇය ද සිටියේ ඔහු මෙන්ම වෙහෙසට පත්ව. ඇයගේ සිරුර දුහුවිල්ලෙන් නැහැවී තිබුණු අතර ඇයගේ චුහුණින් වෙහෙස දිස් වුණා. ස්ටෝම් සහ සිල්වර් ද සිටියේ හති දමමින්. මේ වන විට හිරු බැස යමින් තිබුණා.

"අපි නැවතීලා විවේක ගන්න ඕන. අපිට වෙන කරන්න දෙයක් නැහැ." ටොම් කීව්වා. "අපිට බොන්න දෙයකුත් ඕන."

එල්ලෙනා තම වතුර බෝතලය අතට ගෙන සෙලෙව්වා. එහි ඉතිරිව තිබුණේ ජලය ස්වල්පයක් පමණයි. තම බෝතලයේ ජලය එපමණක්වත් නොමැති බව ටොම්

දැන සිටියා.

"අපි වතුර නොයාගන්න ඕන." ටොම් පැවසුවා.

"අර බලන්න." එල්ලා කීවා. "අර මොකක්ද...?"

ඇය පෙන්වූයේ මඳක් ඉදිරියෙන් වූ කොළ පැහැති යමක්. ඒ ගල් පර්වත අතර තිබූ කොළ පැහැති පඳුරු කිහිපයක් මැද පිහිටි ජල බුබුළක්. මරණයේ මිටියාවනේ මෙතෙක් ඔවුන්ට හමු වූ එකම ජීවී දෙය එය පමණයි. ඔවුන් වහා දිය බුබුළ වෙත දිව ගියා. එහි ජලය පළිඟු මෙන් පිරිසිදු යි.

සත්තු ද දිය බුබුළ වෙත ආවා. ටොම් දිය කඩිත්ත අසල දණ ගසාගෙන සිතල වතුර දැනට ගන්නා. ඉන්පසු දිය බොන්නට වුණා. ජලය සිතලයි වගේම නැවුම්. ස්ටෝම් සහ සිල්වර් ද ඇති තරම් දිය පානය කළා. එල්ලා දිය බිව්වේ සියල්ලන්ටම පසුව.

"තරිම සිතලයි." ඇය පැවසුවා.

"අපිට මේ වෙලාවේ ඕන සිතල වතුර තමයි." ටොම් කීවා. රළුක් සමග සටනින් පසු සිරුරේ තැවරී තිබූ මධ සහ දුටිලි ඔහු සෝදා ගන්නා.

"මට බඩගිනියි." එල්ලා කීව්වේ හිස කෙස් මත රැඳී ඇති ජල බිඳ හිස ගස්සා ඉවත් කරමින්.

ටොම් හිස වැනුවා. "අපි කෑම කාලා විවේක ගමු. ඒත් අපි ගාව තියෙන්නේ බිස්කට් කිහිපයක් විතරයි..."

"කෑම නොයන එක මට භාර දෙන්න." එල්ලා කීවා. ඇය තම දුන්න ගෙන ඒ මත ඊතලයක් තබා ගන්නා. "ඔයා ගිනිමැලයක් අවුලන්න. මම උයන්න දෙයක් නොයාගෙන එන්නම්."

ඇය සිල්වර් ද සමග පිටව ගියා. ටොම් දර කැබලි

කිහිපයක් සහ වියළි තණකොළ අහුරා කිහිපයක් සොයා ගත්තා. ඔහු ඒ සියල්ල පැතලි ගලක් මත තබා වියළි ලී කැබලි දෙකක් එකට අතුල්ලන්නට වුණා. දැන රිදුම් දෙනතුරු ලී කැබලි දෙක ඇතිල්ලූ පසු ලී අතරින් සිහින් දුමාරයක් නගින්නට පටන් ගත්තා. අනතුරුව ගිනි දැල්ලක් පැන නැගී වියළි තණකොළ ගිනි ගත්තා.

ටොම් ප්‍රවේශමෙන් ගිනිමැලය ඇවිළුවා. ගිනිමැලයෙන් නික්මුණු නිල් සහ අළු පැහැ දුමක් අහසට නැගුණා. ගිනිමැලය හොඳින් ඇවිලෙන විට එල්ලනා විශාල කුරුල්ලන් දෙදෙනෙකු ද රැගෙන පැමිණියා. ටොම් සහ එල්ලනා දිග ලී කැබලි දෙකක දවවා කුරුල්ලන් දෙදෙනා පිස ගත්තා. මස් පිළිස්සෙන විට නැගෙන සුවඳ ටොම්ගේ මුඛ තෙත් කළා.

සුවඳ මෙන්ම කුරුල්ලු මස් ද ඉතා රසවත් වුණා. එල්ලනා ඔවුන් දෙස කැදර බැල්මක් හෙලාගෙන සිටි සිල්වර වෙත ද මස් විසි කළා. ස්ටෝම් දිය කඩිත්ත අවට වූ තණ කොළ කමිත් සිටියා.

වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර අවට අත්බකාර වුණා. ඔවුන්ගේ ගිනිමැලයේ ආලෝකය අවට ආලෝකමත් කරන්නට ප්‍රමාණවත් වුණා. ඔහු ඇනුමක් යැව්වා. "අපි ටිකක් විවේක ගමු. හෙට දූතාට මුහුණ දෙන්න අපිට මුළු ශක්තියම ඕන වෙනවා."

"ඔයා හරි." එල්ලනා කිව්වේ හිස මත දැන බැඳ ගනිමින්. "සුභ රාත්‍රියක්." ඇය බිම වැතිරුණා. සිල්වර ඇය සමීපයේ නිදා ගත්තා. ස්ටෝම් ඔවුන්ට මඳ දුරක් ඇතිත් සිටගෙන සිටියා.

ටොම් ද බිම් වැහිර දැස් පියා ගත්තා. නමුත්
ඉක්මනින්ම ඔහු වෙත නින්දා ලගා වූයේ නැහැ.
සංචාරයන් තුනක් අවසන් වන විට තමාට අහිමි වූ ශක්තිය
ගැන නොසිතා සිටින්නට ඔහුට හැකි වූයේ නැහැ. මේ වන
විට උඩ පනින්නට තිබූ මායා බලය, මායා කඩුවේ බලය
මෙන්ම දිවීමේ අමතර වේගය ද ඔහුට අහිමි වී තිබුණා.

වැලඬන්ට ඔහුගේ සැබෑ ස්වරූපය හිමි වෙන්නට වෙන්නට
වොම් සතු මායා බලය එකින් එක අහිමි වුණා.

"මගේ මායා බලය නැති වෙනවා." ඔහු සිතුවා.
ඔහු වාඩි වී ගිනිමැලයේ ගිනිදැල් දෙස බලාගෙන
සිටියා. තණකොළ අතර හමා යන සුළඟේ නාදය ඔහුට

ඇසුණා. ඒ අතරම ගිනිමැලය වටා සැරිසරන කුඩා සතුන්ගේ අඩි හඬ ඇසුණා.

ඔහු අන්ධකාරය දෙස හොඳින් තෙත් යොමු කළද ගිනිමැලයේ ආලෝකය හැර අන් කිසිවක් ඔහුට පෙනුණේ නැහැ. එක්වරම ඔහුට පිහියක ගබ්බරයක් මෙන් හඬක් ඇසුණා.

එය බිහිසුණු වෘක උදුබිඳීමක්...

එය ඇසුණේ ඉතාම ආසන්නයෙන්. සිල්වර මෙන් සහෙකුගේ රූපයෙ ටොම්ගේ සිතේ ඇඳුණා. නමුත් ඒ සිල්වරට වඩා ශක්තිමත් සහෙක්. ඔහු වහා කඩුව අතින් ගෙන නැගිට්වා. ඔහුගේ හඳවන තිබුණේ වේගයෙන් ගැහෙමින්. එක්වරම අන්ධකාරය තුළ ගිනිදර මෙන් දිදුලන රතු පැහැ බෝල දෙකක් ඔහුට දිස් වුණා. එය දැසක් විය යුතු යි. එම දැස තිබුණේ ඔහු සම්පයට පැමිණෙමින්.

කිසියම් සහෙක් ටොම් වෙත පැමිණෙමින් සිටියා.

04. මාරාන්තික ප්‍රහාරයක්

රතු දෑස වේගවත්ව තමා දෙසට ඇදෙද්දී වොම් වහා එල්ලෙනා නිදා සිටි තැනට දිව යියා. එසේ දිව යන අතර වොම්ට ගිනිමැලයට පසුපසින් ඇති දේ කුමක්දැයි දැකිය හැකි වුණා. මඳ ආලෝකයෙන් ඔහුට දිස් වූයේ වන සතුන් පිරිසක්. නරියන්, මියන්, කැලෑ බල්ලන් මෙන්ම බැස් වර්ගයට අයත් සතුන් ද එහි සිටියා. අඳුරේ වුවද ඔවුන්ගේ විලිස්සාගෙන සිටින දත් පවා වොම්ට පෙනුණා. ඇම්බර් මැණික් මෙන් ගිනිගෙන දැවෙන රතු පැහැ දෑස තිබුණේ ඒ සතුන්ට පිටුපසින්.

"එල්ලෙනා..." වොම් මිමිණුවා.

සිල්වර වහා අවදි වුණා. ඔහු නැගිටින විටම ඔහුගේ පිටේ වූ ලොම් කෙලින් වුණා. ඔහු වොම් ඉදිරියට පැමිණෙන්නට වුණා. ඔහුගේ දිගු කන් එසවී තිබූ අතර ඔහුගේ කර පැහැ දෙතොල් අතරින් ගෙරවිමක් නැගුණා. ඔහුගේ

දැස් රැඳී තිබුණේ මරණීය ආලෝකයක්. ටොම් මින් පෙර කිසිම දිනක ඒ අසුරින් සිල්වර්ව දැක තිබුණේ නැහැ.

වෘකයාගේ උගුරෙන් නැගුණ ගෙරවීම තව තවත් වැඩි වුණා.

"ඒයි... සිල්වර්... මේ මම..." ටොම් පැවසුවා.
"මොකක්ද ප්‍රශ්නෙන...?"

"ඇයි මොකද...?" එල්ලෙන ද අවදි වෙමින් විමසුවා.
සිල්වර් බිම දිගා වී ඉලක්කය මතට පතින්නට සූදානම් වුණා.

"එයා පතින්න හදන්නේ..." ටොම් සිතුවා. එවිටම සිල්වර් ඔහු වෙත පිම්මක් පැන්නා.

ටොම් පසෙකට පතින්නට උත්සහ කළා. ඇතට පතින්නට හැකි මායා බලයකින් යුත් රන් බුටි පාවහන් යුවලේ බලය තමා වෙතින් ඉවත් වී ඇති බව ටොම්ට වැටහෙන විට ඔහු ප්‍රමාද වැඩියි. සිල්වර්, ටොම්ගේ පසුව මත පතිත වූ

අතර දෙදෙනාම බිම පෙරළිණා. ඒ දුටිල්ලෙන් නැහැවෙමින් සිල්වර්ගේ ලොම්වලින් නැගෙන සුවදින් ටොම්ගේ නාසය පිරුණා.

"සිල්වර්..." එල්ලනාගේ කෑ ගැසීම ටොම් ට ඇසුණා. "නවතින්න."

ටොම් සිටියේ බිම වැසිර. සිල්වර්ගේ ශක්තිමත් සිරුරේ බර ඔහුට දැනුණා. වෘකයාගේ තියුණු නිය දිගුව තිබුණේ ඔහුගේ මුහුණ වෙත. ඔහු වෘකයාට තම සිරුර මතින් ඉවතට තල්ලු කර දමන්නට උත්සහ කළා. සිල්වර්ගේ දත් ඔහුගේ සම් පැකට්ටුවට කෘ වැදුණා.

ස්ටෝම් බියපත්ව හඬ නැගුවා.

"සිල්වර්... එයා..." එල්ලනා කෑ ගැසුවා.

ඇය සිල්වර්ගේ ගෙලේ ලොම්වලින් අල්ලා ඔහුව ඉවතට අදින්නට නැත් කළා. සිල්වර් ගොරවමින් ඇයව හතා කන්නට හැරුණා. ඔහුගේ දත් පහරට ඇයගේ අත මග හැරුණේ යන්නමින්.

"පැත්තකට වෙන්න." ටොම් හති දමමින් කිව්වා. "එයාට පිස්සු හැදිලා."

එල්ලනාට පිටුපසින් ගිනිමැලය වටා රොක් වී බලා සිටින වන සතුන්ගේ දෑස් ටොම්ගේ නෙත ගැටුණා. ඔවුන්ගේ පහර දීමකට පෙර කෙතරම් වෙලාවක් ඔවුන්ට ඉතිරිව තිබේද...?

කඩිනමින් කල්පනා කරන අතරම ටොම් තම කඩුව ගෙන එහි තලය සිල්වර්ගේ මුහුණ වෙත දිගු කළා. වෘකයා බිහිසුණු ලෙස ගෙරෙව්වා. ඔහුගේ දෑස දෙස බැලූ ටොම්ට දක්නට ලැබුණේ එහි පිරි ඇති කෝපය පමණයි. ඔවුන්ගේ මිතුරාට සිදුව තිබෙන්නේ කුමක්ද...? ටොම් කඩුව තදින්

අල්ලාගෙන සිල්වර්ව තල්ලු කරන්නට වුණා.

"සිල්වර්..." එලේනා කෑ ගැසුවා.

ඇය සිටියේ නැවතත් සිල්වර්ගේ පිටේ වූ ලොම්වලින් අල්ලා ඉවතට අදිමින්. වෘකයා සිරුර ගස්සා ඇයව ඉවතට විසි කළා.

ඔවුන් වටා රැස්ව සිටි සතුන්ගේ ප්‍රමාණය ඉහළ යන

බව වොම්ට දක්නට ලැබුණා. මියන්, නරියන්, බැජර් සතුන්, කැලෑ බල්ලන් ගොරවමින් බලා සිටියා.

"එලේනා... අර සත්තු එලවලා දාන්න." වොම් කිව්වා. එලේනා දැවෙමින් හිඬු අත්තක් අතට ගෙන එය සතුන් වෙත විසි කළා. ඔවුන් ගොරවමින් පසුපසට ගියා.

අදහන රතු දෑස ද අන්ධකාරය තුළ ගිනිමැලය වටා රවුමට ඇවිදිමින් සිටියා. එම දෑස සමීප වූ විටක වොම් දුටුවේ එය අදෘශ්‍යමාන වූ සතෙකුට අයත් දෑසක් බවයි. ගිනිමැලයේ ආලෝකයෙන් ලොම්, සිරුරක් හෝ නිය, දත් ඇදිය ද වොම්ට දිස් වූයේ නැහැ. ඒ මෘගයා වෙන්නට හිත. සියලුම මෘගයින්ට අවතාර තත්ත්වයකට පත් විය හැකි බව වොම් දැන සිටියා.

ලුනා නැවතත් උඩුබිඳුවා. එවිට ගිනිමැලයේ අතින් පස සිටි බල්ලන් සහ නරියන් ගොරවමින් ඉදිරියට එන්නට වුණා. සිල්වර් යළිත් වරක් පෙරටත් වඩා බිහිසුණු ලෙස වොම්ට පහර දෙන්නට වුණා.

"මෘගයා මේ සත්තුන්ට පාලනය කරනවා." වොම් සිතුවා. "එයා තමයි එඟ්ලාව මෙහෙයවන්නේ. සිල්වර් ඉන්නෙන් එයාගේ බලපෑමට යටත් වෙලා."

ස්ටෝම් තම පාදවලින් පහර දෙමින් වන සතුන් වෙත දිව ගියා. ඔවුන් මොහොතකට පසුපසට වුණා. ලුනා නැවතත් උඩුබිඳුවා. වන සතුන් යළිත් ඉදිරියට එන්නට වුණා.

ඔවුන් මේ මොහොතේ ඉදිරියට පැමිණියේ ගිනිමැලයේ හැම පැත්තකින්ම. එලේනා ගිනි ගෙන දැවෙන ලීයක් අත තබාගෙන විශාල බල්ලෙක් සමග සටන් වදිමින් සිටියා. වැඩි වෙලාවක් ගත වෙන්නට පෙර ඇය කෑ ගසාගෙන බිම ඇද වැටුණා.

තොම්ම දක්නට ලැබුණේ ඇයගේ දෑස බියෙන් පිරී තිබූ බව යි.

තම නිදහස්ව තිබූ අත ඔහු එල්ලනා වෙත දිගු කළ ද සිල්ලර මේ වන විට වෙනත් ආකාරයකට සටනට පිරිස

සිටියා. ඔහු ටොම්ගේ අතේ වූ කඩුව තම දත්වලට සිරකරගෙන පසෙකට ඇඳ දමන්නට සූදානම් වුණා. මොහොතකින් තමා අත වූ කඩුව බිම වැටෙන අන්දම ගිනිමැලයේ ආලෝකයෙන් ටොම්ට පෙනුණා. ඉන්පසු සිල්වර් තම සිරුරේ සියලු බර ටොම් වෙත බර කරමින් ඔහුගේ මුහුණම තම සනකම් ලොම්වලින් වසා ගත්තා. ටොම්, වෘකයාට ඉවතට ඇඳ දමන්නට උත්සාහ කළත් එය කළ හැකි වූයේ නැහැ.

සඳ එළියට සිල්වර්ගේ දත් දිලිසුණා. වෘකයාගේ උණුසුම් සුසුම්වල පහසු මුහුණට දැනෙන ඊට ටොම් හිස පසෙකට හරවා ගත්තා. සතා ටොම්ගේ සිරුර මත සිට ටොම්ගේ සම ඉරා දමන්නට සැරසුණා.

"එපා සිල්වර්..." ඔහු කෑ ගැසුවා. නමුත් හිස හරවා සිල්වර් දෙස බැලූ ටොම්ට සිල්වර්ගේ දෑසේ වූයේ පෙර තිබූ ආලෝකමත් බව නොවන බව දිස් වුණා. සිල්වර්ගේ දෑසේ තිබුණේ යක්ෂ පෙනුමක්.

දැන් කළ හැකි යමක් නැහැ. සිල්වර්ට ඇවසි තම මරා දමන්නට නම් ටොම්ට ඊට එරෙහිව කළ හැකි දෙය තිබුණේ නැහැ.

05. සිල්වර් පැරදවීම.

“අල්ලාගෙන ඉන්න.” එල්ලනා කෑ ගැසුවේ දෙපා මත සිට ගනිමින්.

මියෙක් වොම්ගේ පාද අසලට දිව ආ අතර උෟසපා කන්නට පෙර පා පහරකින් පලවා හරින්නට වොම් සමත් වුණා.

ඔහු සිටියේ සිල්වර්ගේ බර නිසා පොළොව මතට ඇලීගෙන. නමුත් එල්ලනා ඊතල මල්ලේ තිබූ ලණු කැරැල්ල පිටතට ගන්නා අන්දම ඔහුට පෙනුණා. ඇය කඩිනමින් එහි ගැට කිහිපයක් ගසන්නට වුණා.

“ඉක්මන් කරන්න.” වොම් හඬිදමමින් කීවා.

ස්වෝම් ගොරවමින් තම පසු පාදවලින් කැලෑ බල්ලන්, නරියන් සහ අනෙකුත් සතුන් වෙත පහර දෙමින් සිටියා.

“ඔන්න.” එල්ලනා කීවා.

ඒ කිසියම් දෙයක් සිල්වර්ගේ පිට මත හෙලමින්.

ඇය ලණුවෙන් දැලක් වියා තිබුණා. සිල්වර් ගොරවමින් දැලෙන් නිදහස් වෙන්නට උත්සහ කළා. නමුත් දැලෙන්තට දැලෙන්තට ඔහු තව තවත් දැලේ පැටලුණා.

සිල්වර්ගේ අවධානය අත් දෙයකට යොමු වී ඇසිල්ලෙහි වොම් තම අවස්ථාව ලබා ගන්නා. ඔහු වහා වාකයා යටින් ඉවතට පෙරළුණා. ඒ සමගම ඔහුගේ දණහිසක් කිසිවක හැටුණා.

ඒ ඔහුගේ කඩුව. ඔහු වහා කඩුව අතට ගෙන දැලෙහි

සටලා කඩුව පොළොවට සවි කළා. දැල එක් කොනකින් බිමට සවිව තිබුණද සිල්වරට ඕනම මොහොතක පහසුවෙන් ඉන් නිදහස් වෙන්නට පුළුවන්.

එල්ලනා දුන්නට ඊතලයක් තබා දැලේ අතින් පසට වීද දැල පොළොවට සවි කළා.

"තත්ත්..."

සිල්වර කෝපයෙන් ගෙරෙහිවා.

"තත්ත්..."

"තත්ත්..."

මේ අන්දමට දැල පොළොවට සවි කරන්නට ඔවුන් සමත් වුණා. සිල්වර සිටියේ උතුලකට අසුව. ඔහු දැගලුවද ඔහුට දැලෙන් නිදහස් වෙන්නට හැකි වූයේ නැහැ.

ඔහු හති දමමින් දැලෙන් නිදහස් වෙන්නට උත්සහ කළා. නමුත් අවසානයේ ඔහු පරාද වුණා.

ස්ටෝම් කෙදිරි ගැවා. ටොම් ඔවුන්ව වට කරගෙන සිටි කැලෑ සතුන් දෙස බැලුවා. ස්ටෝම් පර්දිනවාත් සමග වන සතුන්ගේ උද්‍යෝගය ද මැකී ගොස් තිබුණා. ඔවුන් සෙමින් සෙමින් පසුබසිමින් සිටියා. දුනාගේ හිනිගත් දෑස ද සෙමින් පසුපසට ගමන් කරමින් තිබුණා.

ටොම් සැනසුම් සුසුමක් හෙලුවා.

"මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ." එල්ලනා කිව්වා.
"සිල්වර මේ විදිහට හැසිරෙනවා මම කවදාවත් දැකලා නැහැ."

"ඒක එයාගේ වරදක් නෙවෙයි." ටොම් ඇයට පෙන්වා දුන්නා. "ඒ මෘගයාගේ මායාවක්... එයා සිල්වරව උමතු කරලා."

"මෘගයා...?" එල්ලනා විමසුවේ වටපිට බලමින්.

"ඔයා දැක්කේ නැද්ද අර ඇස් දෙක...?" ටොම් ඇසුවේ එය පෙන්වමින්.

ගිනිගත් දැස අන්ධකාරයේ දැවෙමින් තිබුණා. තවුල්
ටොම් සහ එල්ලෝ බලා සිටින විට එය නොපෙනී ගියා.

"අපි දුනාව පුහුබදිනවාද..." එල්ලෝ ඇසුවා.

ටොම්, සිල්වර් දෙස බැලුවා. ඔහු හිස වැනුවා. "අපිට
ඊට වඩා වැදගත් දෙයක් කරන්න තියෙනවා."

ඔවුන් වෘක්කා අසල වාඩි වුණා. එල්ලෝ දැල තුළින්
අත දමා වෘක්කාගේ ලොම් අත ගැවා. ඔහු ගෙරෙව්වා.

"ඔයා ගිනන්නේ එයා ආයෙමත් ගිවිය තත්ත්වෙට
පත්වෙයි කියලද..."

එල්ලෝ නොසන්සුන්ව ඇසුවා.

"මම එහෙම ගිනනවා." ටොම් කීවා. "අපිට පුරවිත්
මොකද වෙන්නේ කියලා බලා ඉන්න විතරයි."

ඔවුන්ගේ හිස්වලට ඉහළින් සුදු පැහැ සඳ වළාකුළු
අතරින් පාව යමින් තිබුණා. සඳ මුළුමනින්ම සම්පූර්ණ වී
තිබුණේ නැහැ. ස්ටෝම් කෙදිරිලි තඩ නැගුවා. ඔවුන් වටකර
ගෙන සිටි වන සතුන් ඒ වන විට නොපෙනී ගොස් සිටියා.

ටොම් සහ එල්ලෝ ගිනීමැලය නිවී යන අන්දම බලා
සිටියා.

"මට පුදුම දුනා ඇයි සිල්වර්ව උමතු කළේ
කියලා..." මඳ වෙලාවකට පසු එල්ලෝ කීවා. "ඇයි
ස්ටෝම්ට එහෙම කළේ නැත්තේ..."

ටොම් තම හිස කසා ගත්තා. "සිල්වර්, අනිත්
සත්තුයි වනාන්තරයෙන් පිටතට ආව අය... එයාලා සේරම්
කැලා සත්තු. ස්ටෝම් පුහුණු කරපු සතෙක්. අනිත් එක...
සිල්වර් කියන්නේත් වෘක්කායෙක්." අදෘශ්‍යමාන මෘගයාගේ වෘක්ක
උඩුකිණිම සිහිපත් වූ ටොම් කීවා.

"දුනාව එයාව පාලනය කරන්න බලයක් තියෙනවා
කියලා ඒකෙන් පැහැදිලියි." එල්ලෝ තෙපලුවා.

"අපිට එරෙහි වෙන මූලිකම දේ තමා ඒක." ටොම්

පැවසුවා. "වෘත්තයේ අතින් සත්තු වගේ නෙවෙයි. එයාලා කලා සත්තු බවට පත් වුණාම හොඳටම හයානකයි."

"ඇයි ඉතාම අපිට පහර දුන්නේ නැත්තේ...?" එල්ලා විමසුවේ විස්මයෙන්.

"මම දන්නේ නැහැ. සමහරවිට අපිට අනතුරු අඟවන්න වෙන්න ඇති. අපිව බය කරලා එළවලා දාන්න."

"ඒත් අපි බයේ පානලා යන්නේ නැහැ." එල්ලා කීවා.

"ඔව්." ටොම් එයට එකඟ වුණා.

අනතුරුව ඔවුන් නැවතත් නින්දට වැටුණා.

පසුදින උදෑසනින්ම අවදි වුණේ ටොම්. නැගෙනහිර අහස ඒ වනවිට ආලෝකමත් වෙමින් තිබුණා. ඒ ක්ෂණිකයෙන් හිරු අහසට මෝදු කරමින්.

සිල්වර් කෙඳිවිලි හඬ නැගුවා. එල්ලා දැල දමා තිබියදීම සිල්වර් අසලට ළං වුණා. මේ වතාවේ සිල්වර් ගෙරෙව්වේ නැහැ. නමුත් මාදු ලෙස කෙඳිවි ගැවා.

එල්ලා ටොම් වෙත හැරුණා. "ඔයා මොකද හිතන්නේ...? එයාව නිදහස් කරාට කමක් නැද්ද...?"

"උත්සහ කරලා බලමු." ටොම් කීවා. දෙදෙනාම එක්ව බිමට සවි කර තිබූ ඊතල ඇඳ ගැලෙව්වා. ටොම් තම කවුළු ද ගලවාගෙන බඳ පටියේ සවි කර ගත්තා.

අනතුරුව ඔහු සහ එල්ලා එකිනෙකා දෙස බලා ගත්තා. ඉන්පසු ඔවුන් දැල් කොනකින් අල්ලා ඇඳ එය ඉවත් කළා.

මුලින්ම සිල්වර පිටතට ආවේ නැහැ. ඔහු සිටියේ ඔහු පැටවෙකු මෙන් දුර්වලව. නමුත් මොහොතකට පසු ඔහු හිස ඔසවා වොම් දෙස බැලුවා. ඒ වනවිට ඔහුගේ දෑසේ පිරි තිබූ කුරිරු බව ඉවත්ව තිබුණා. ඔහු ගෙන් දිස් වූයේ ලැජ්ජා වන බවක්. ඔහු සෙමින් ඉදිරියට පැමිණ එල්ලනාගේ පාදයක් මත හිස තැබුවා. එල්ලනා ඔහුව පිරිමැද්දා.

"හරි... හරි..." ඇය මිමිණුවා. සිල්වර ඇයගේ අත ලෙව් කළා.

වොම් නැගිට මරණීය විනාන්තරය වෙත තෙත් හෙළුවා. යුනා එහි වාසය කරන බව වොම්ට විශ්වාසයි. ඔහු සහ එල්ලනා ඇය සොයා එහි යනවා. ඊළඟ විතාවේ සටන මීට වඩා බිහිසුණු බව නිසැක යි.

"ඔයාට බැහැ මාව පරදවන්න." ඔහු පැවසුවා. දෙවන විතාවේ ඔහු යුනාට අවස්ථාවක් දෙන්නේ නැහැ.

06. මරණීය වනාන්තරය

ඔවුන්ගේ උදාසන ආහාරය වූයේ ඇපල් සහ දිය කඩිත්තෙන් ලබා ගත් ජලය පමණයි. සිල්වර් කිසිම දෙයක් කැවේ නැහැ. එල්ලනා ඔහුට දුන් බීස්කට් කැබැල්ල දෙසවත් ඔහු බැලුවේ නැහැ. ජලය ස්වල්පයක් පානය කළ ඔහු හිස තම ඉදිරි පාද මත තබා ගත්තා.

"තවම එයාව හොඳ මදි." එල්ලනා කීව්වා.

සටහින් ටොම්ගේ ශක්තිය ද බොහෝ සේ වැය වී තිබුණා.

"හොඳයි... අපි කොහොමහරි යන්න ඕන." ඔහු කීව්වා. "ලුනා ආවේ හඳ අහසේ හොඳට පායා තිබුණ වෙලාවේ. ඒ නිසා හඳ පායන්න කලින් අපි එයාව හොයාගන්න ඕන එල්ලනා. එයාව පරාජය කරන්න තියෙන්නේ අපිට ඒ අවස්ථාව විතරයි."

එයට එකඟ වන ලෙසින් ස්ටෝම් ද හඬ නැගුවා.

අපතේ යවන්නට කාලයක් තිබුණේ නැහැ. ටොම් තම මිතුරන් සමග මරණීය වනාන්තරය වෙත පිය නගන්නට

වුණා. එලේනා, ස්ටෝමිගේ සැදැලිය මත වාඩි වී ගමන් කළ අතර වොම් සහ සිල්වර් ඔවුන් අසලින් ගමන් කළා. ඉක්මනින්ම ඔවුන් විශාල වනාන්තරය අසලට සමීප වුණා.

මෙසේ ඔවුන් මරණිය වනාන්තරය අසලට ළඟා වන විට අහසේ තිබුණේ මඳ ආලෝකයක්. හිරු සෙමින් සෙමින් බැස යමින් තිබුණා. තමන් මෙනෙක් ආ මඟ දෙස හැරී බැලූ වොම්ට දක්නට ලැබුණේ ඔවුන්ගේ සෙවනැඳි

ඔවුන්ට පිටුපසින් වැටී ඇති අන්දමයි. බැස යන හිරු කිරණ පතිත වී ඔවුන් ඉදිරියෙන් වූ ගස් දිලිසෙමින් තිබුණා.

"උත්..." එලේනා බලාපොරොත්තු සුන් වූ හඬක් නැගුවා. "ඒ පාට හරියට ලේවල පාට වගේ."

"ඒක ඉර එළිය නිසා සිදු වුණ දෙයක්." ටොම් පැවසුවා. "එන්න... යමු... සුභා කොහේහරි ඇති. අපි එයාට කළුවර වැටෙන්න කළින් සොයාගන්න ඕන."

ටොම් තම පිට මත රඳවාගෙන සිටී පළිහ සහ බඳ පටියේ තිබූ කඩුව අතට ගත්තා. ඉන්පසු ඔවුන් වනාන්තරයට ඇතුළු වුණා. ඔවුන්ගේ පාදවලට පැතුණු වියළි කොළ සහ අතුටලින් හඬක් නැගුනා. එලේනා ගසක් දෙකක් පසු කරන අතර ගසක් අත ගා බැලුවා. අනතුරුව ඇය කෑ ගැසුවා.

"ඇයි...? ඇයි මොකද...?" ටොම් විචිසුවා.

"මගේ අත දිනා බලන්න." එලේනා තෙපලුවේ විස්මයෙන්.

ටොම් දෑස් විසල් කර බැලුවා. ඇයගේ අත පුරාම අතු පැහැති රුධිරය තැවරී තිබුණා. වනාන්තරයේ තිබූ සියලුම ගස්වල කඳේ රුධිරය වත් රතු පැහැති ද්‍රවයක් තිබුණා.

ඔවුන් වනාන්තරය තුළට පිය නගන්නට වුණා.

ටොම් සිටියේ වෙවිලමින්. ස්ටෝම් නොසන්සුන්ව කෙදිරිලි හඬ නැගුවා. සිල්වර් ද කෙදිරි ගැවා.

"අපිට සැලසුමක් ඕන." ටොම් පැවසුවේ වටපිට බලමින්. "මෙතැන එක එක විදිගේ යක්ෂ මායාවන් තියෙනවා. අපි මුහුණ දෙන්න යන්නේ යෝධ, බලවත් අවතාර වෘකයෙකුට. මෙතැන මේ විදිහ නම් අපිට ඕන වෙනවා අපිව ආරක්ෂා කරන්න පුළුවන් විදිගේ..."

"ආයුධයක්..." එලේනා කතාවට බාධා කළා.

"ඔව්." ටොම් තෙපලුවා.

ඇය නිවැරදියි. ඔහු සතුව කඩුවක් එලේනා සතුව දුනු

රතලත් තිබුණා. නමුත් එය ප්‍රමාණවත් නොවන බව ඔහු දැන
සිටියා. සතුරන්ට එරෙහිව ඔවුන්ට තවත් අමතර ආයුධයක්
අවශ්‍යය යි.

ඔහු මඳක් වනාන්තරයෙන් පිටතට පැමිණ තහනම්
 ශ්‍රීරියාවත දෙස බැල්මක් හෙළුවා. ඔවුන්ට ආරක්ෂාවට භාවිත
 කළ හැක්කේ කුමක්ද...?

නමුත් එහි එවන් කිසිදු යමක් තිබුණේ නැත. තහනම්
 ශ්‍රීරියාවතේ සර්පී දෙයකට තිබුණේ දුහුර්ලලෙන් පිරුණු
 පොළොව, පර්වත කිහිපයක් සහ වියළි තණ පඳුරු පමණයි.

හිරු වේගයෙන් බැස යමින් තිබුණා. කාලය
 ඉක්මනින්ම ගත වෙනවා.

රුධිරය තැවරුණු ගස් සහිත මරණීය වනාන්තරය
 කුළින් වොම්ට වීඩි ඔබ්බ ඇසෙන්නට වුණා. මුලින්ම
 යාන්තමින් ඇසුණු ඔබ්බ කෙමෙන් කෙමෙන් වැඩි වෙන්නට
 පටන් ගත්තා. වොම්ගේ හඳ ගැස්ම වේගවත් වුණා. ඒ අතරින්
 ඇතින් නැගුණු වංශ උඩු බිරුමක් ගස් අතර දෝංකාර
 දෙන්නට වුණා.

හිරු බැස යත්ම මරණීය වනාන්තරය පණ ලබමින්
 සිටියා.

.